

Zuzana Kadlecová, Milena Jesenská a její vztah k pražské německé a české kultuře.

Diplomová práce, České Budějovice 2008, 130 s. včetně příloh

Posudek vedoucího práce:

Zuzana Kadlecová si za téma své diplomové práce vybrala osobnost, jež není v české kultuře neznámou, ovšem rozhodla se jí zasadit do širších kontextů vývoje střeoevropské společnosti od konce 19. století do její smrti za druhé světové války, zazní tu však i informace o posmrtných „osudech“ Mileny Jesenské – o jejím ocenění Spravedlivá mezi národy, ale i o záměrném zapomenutí po roce 1948, což bylo nejspíše dáno vlivem Gusty Fučíkové, jež nechtěla, aby byl Julius Fučík spojován se svou předchozí milenkou, která se navíc s oficiálním komunistickým hnutím rozešla. Teprve od šedesátých let, v souvislosti s Kafkovskou konferencí v Liblicích, byla Milena Jesenská opatrně připomínána jako přítelkyně Franze Kafky.

Diplomantka se seznámila s obsáhlou literaturou k politické a společenské situaci v době života své protagonistky, což jí umožnilo zasadit biografii do logického myšlenkového celku; životní osudy a dílo Mileny Jesenské tak „neplavou“ ve vzduchoprázdnu, jak se někdy stává.

V práci se dovídáme řadu podrobností – z editované korespondence i materiálů Literárního archivu Památníku národního písemnictví v Praze – k životu Mileny Jesenské: od jejích problematických vztahů s otcem, přes nezdařené manželství a milenecké vztahy, k novému sňatku a narození dcery, ale i o její závislosti na drogách, kterou se jí podařilo překonat, či psychických problémech. V době, kdy většina Čechů po roce 1918 z Vídně odchází, Milena Jesenská tam naopak utíká se svým manželem, brzy se však vrací do Prahy, dostává se z vídeňských kaváren do prostředí pražské umělecké avantgardy, sblíží se s KSČ. Ve třicátých letech však komunistické hnutí (zejména praktické pojetí politiky a ideologie KSČ) opouští a naději spatřuje v demokracii – proto se také stává poměrně výraznou osobností Peroutkovy Přítomnosti. Za pomoc prchajícím Židům se dostává do pozornosti Gestapa – a nakonec umírá v koncentračním táboře Ravensbrück jako žena, jež odmítá jakoukoli (nacistickou i komunistickou) diktaturu, také však nacionalismus ve všech jeho

podobách, o čemž svědčí i její táborové přátelství s Němkou Margarete Buber-Neumann.

Diplomantka zdárně splnila úkol, který si vytkla – snad někdy zaujmou delší citáty z jejího díla, ty však nejsou na škodu, neboť výborně ilustrují její názory na život i politiku.

Diplomová práce Zuzany Kadlecové se vyznačuje pečlivostí, překlepy se zde téměř nevyskytují. Vzhledem k pojetí práce, které chtělo zasadit Milenu Jesenskou spíše do kontextu doby a osvětlit její život a názory, zde nenajdeme nějaké stylistické rozbory díla Mileny Jesenské – k tomu by diplomantka, pokud by o to usilovala, nepochybně volila diplomovou práci na druhém ze svých studovaných oborů.

V kontextu historické vědy jde o vyzrálou diplomovou práci, kterou rád **doporučuji k obhajobě a hodnotím stupněm výborně.**

doc. PhDr. Bohumil Jiroušek, Dr.

České Budějovice 20. srpna 2008